

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К-По₂ 48/2010

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 31.јануара 2013. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да су присутни:

- заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,
- пуномоћници оштећених Мустафа Радонићи и Никола Чукановић,
- Браниоци Крстић, Палибрк, Стругар, Борковић, Брадић, Перовић, Ђорђевић, Крсто Бобот и да се јављају за, Бобот за Петронијевића.

За Вучића Шћепановића се јавља ко? За Вучића Шћепановића? Нико. Адвокат Стругар се јавља за Вучића Шћепановића.

- И ту су оптужени Николић, Кастратовић, Момић, Поповић, Булатовић, Богићевић, Сокић, Мишић, Вељко Корићанин, Видоје Корићанин, Топлица Миладиновић и Брновић.

Ко се јавља за Огњена Радића?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Адвокат Драган Палибрк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Палибрк.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: С тим што би ја Вас увежена колегинице, ја би само негде око пола 1 морао на неких пола сата па ћу се опет вратити уз Ваше одобрење да не морам да Вас прекидам, ћу изаћи, бићу ту за пола сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Тада ће ме мењати, извињавам се, колега Крсто Бобот, а он може и Огњена Радића да мења пошто није у колизији одбрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

И ту су преводиоци Еда Радоман Перковић и Гани Морина.

Да констатујемо да је успостављен видео линк са Приштином и да замолим режију сада да нам да слику суднице или просторије ЕУЛЕХ-а у Приштини. Реците господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија ја бих хтео само да Вам предочим да и поред тога што је искључена била јавност за суђење сведока „А-1“, да је то опет у новинама данас објављено па бих ја само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде само да погледамо, да погледамо после видео линка.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па бих ја тужиоцу ако сматра да постоји неко кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада је дакле данас је суђење јавно.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

да се претрес одржи путем видеоконференцијске везе. Саслушава се сведок Иљфете Хацијај.

Е сада ми не видимо добро уопште на мониторима, не знам зашто је оваква слика, зашто су у Приштини заштитили лик или нису заштитили али то нама излази тако као да је заштићен лик. Изволите. Дакле ево сада режија каже да је ово до технике у Приштини оваква слика, дакле ми пошто у Приштину сада иде албански језик, онда ће нас и госпођа Иљфете Хацијај чути да ми уопште њу не видимо добро, тако да замолимо и режију тамо да провери шта је.

Дакле наша режија моли, сада ја молим овог сведока да се мало помери лево, десно да би се изоштрила слика. Да ли преводиоци наши преводе сада или албански иде тамо, да се мало помери лево, десно госпођа Иљфете Хацијај да бисмо, да би се слика изоштрила. Не, сада уопште не видимо. Можда мало на њену леву страну па ћемо можда тако да видимо. Или да камеру некако другачије поставе, дакле ми апсолутно ништа не видимо. Е сад камера у Приштини нама уопште сада више не видимо сведока, е сада видимо мало боље али опет само видимо да је она ту, али уопште не видимо лик. Шта каже наша режија? Ништа. Шта каже?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија поставили су Вам питање да ли желите да направимо паузу или нешто, пет минута па да поправимо слику, то је било питање из Приштине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, ако може да се онда искључи, па да се поново успостави, ја заиста не знам, значи ми сада један део видимо али лик уопште не видимо. Ја не знам шта каже наша режија да ли ту има сврхе да, значи уопште не видимо.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Сад ћемо да пробамо, сада ће техника да испроба још једном, па да видимо да ли је могуће отклонити сметње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пробамо поново је ли? Е сада је слика одлична, сада ми видимо сведока, е добар дан госпођо Иљфете Хацијај је ли тако?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Добар дан, да, ја се зовем Иљфете Хацијај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми смо Вас данас позвали као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривично дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите, можете да ускратите одговор на питања која би Вас или Вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ово је било упозорење које дајемо свим сведоцима који се саслушавају пред судом, да ли сте га разумели?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пре давања исказа полаже се заклетва, па Вас ја молим да понављате за мном: заклињем се својом чашћу.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Заклињем се својом чашћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ћу о свему што пред судом будем питана.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: За свему о чему будем питана пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорити само истину.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Говорићу само истину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: И ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада ја опет морам да Вам кажем да ми смо опет изгубили Вашу слику и да се опет појавио проблем у томе што ми Вас не видимо.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Сада покушавају да исправе слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поправе.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада уопште не знамо ни шта сте рекли, да ли сте Ви или неко други, али нешто мало боље Вас видимо и назиремо.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да ли је могуће да сад прекинемо мало везу па када будемо испоставили онда да почну, то је рекла госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може. Е сада вас видимо, да ли можемо некако да кренемо, пошто претпостављам да и ви журите?

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да, може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господо шта ћемо да радимо када се губи слика, хоћемо да наставимо или да прекидамо? Да настављамо. Шта кажу остали браниоци? Ево договарамо се ми овде са браниоцима да ли можемо да наставимо овако, што се вама повремено губи лик.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Пошто зависимо од технике, боље да покушамо технику да средимо па да почнемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то техника овде него тамо.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Да али свеједно техника негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То радимо колега од јутрос, од јутрос то радимо, покушавамо да средимо технику. Добро. Да пробамо овако па да видимо како ће то да испадне, да замолимо режију у Приштини да проба увек да изоштри слику, дакле мораћу прво да Вас питам за Ваше подаке, име Вашег оца је Чауш, је ли тако, датум рођења 10.08.1975. године?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да. Да, 10.08.1975. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми где сте рођени?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Село Милованц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Благај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Благаје. Добро.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, село Благај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми да ли сте давали поводом догађаја из 1999. године, од 14. маја, да ли сте давали некада раније исказ?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, дала сам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред ЕУЛЕХ-ом, пред киме сте давали и колико пута?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Пре сам давала УНМИК-у, значи прву изјаву, после тога и ЕУЛЕХ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да Вас замолим опет имамо проблеме са сликом да и тамо режији сугеришем, да пробају да поправе опет слику јер ми Вас опет не видимо, осим што знамо наравно да сте ту међутим то је врло лоше, мислим уште вас не видим. Можда да пробају да затамне ту слику или тако нешто. Е тако сада је добро. Сада је боље, није добро али је боље. Сада је мало боље. Хоћете да нам испричате молим вас шта се догодило 14. маја 1999. године, где сте ви били, где сте се налазили и опет да замолим режију да то нешто што је урадила да поново уради да бисмо поново могли да вас видимо.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: 12. маја била сам у селу Благаје у мојој кући где и сада живим. Тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можемо тако господине Гани, мора она да заврши па онда Ви. Ништа не чујемо. Ево сада овога ту ко је у позадини видимо да је неко ту нешто помера се иза вас.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Могу ли да наставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само моменат опет Вас не видимо, дакле где се Ви налазите, да ли се налазите у суду у Приштини?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У суду у Приштини, е па онда не знам зашто је овако лоше. Сада је мало боље. Само да видимо са нашом режијом да ли ће бити боље ако поново пробамо да успоставимо везу. Хоћете да питате режију да ли ће бити боље ако поново пробамо да би они тамо могли да отклоне ове сметње?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Судија уз Вашу дозволу да ли могу да јој кажем нешто, ево дечко из режије овде нешто препоручује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Могу. Само тако да пробају. Судија ево дечко из режије каже да са времена на време мора да иде лево десно госпођа, па се онда као враћа слика и тако, то је једини проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви њој рекли?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Јесам, рекла сам и када се вратила поново се појавила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Не знам да ли сте видели на тренутак да је била јаснија слика па сада поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, значи мора мало да се помера у току исказа.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Мора да се помера, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, онда можемо сада да наставимо, чули сте да морате мало да се померате лево, десно повремено и да се онда тако слика враћа. А ја ћу да замолим преводиоца да нам каже шта је, како је почела мало пре ако памтите.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: 12.05.1999. године била сам у својој кући у село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли причамо, ми причамо о 14.05.1999. године.

СУДСКИ ТУМАЧ ГАНИ МОРИНА: Да, али она је почела своје излагање са 12.05.1999. и тога дана убијен је један комшија њихов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ако не можете да се уздржите има замену, имамо замену за ваше окривљене. Добро, који комшија је убијен 12.05.?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, убијен је Мустаф Мехмет Садику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то догодило и да ли сте видели ко је то урадио?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: То се догодило у селу Благај и тог тренутка када је он убијен ми смо отишли код породице мога мужа у Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у којој кући сте се налазили у Пављану и ко је све био у тој кући?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Били смо у кући Зимера Садик Гашија код тетке мога мужа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био са Вама?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Била је цела породица, тада сам имала сина од 5 месеци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био са Вама и Ваш муж или Ваши родитељи?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Од мојих родитеља била је само мајка, отац не и супруг је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Од родитеља била је моја мајка и мој супруг је био, отац није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А код Зимера Гашија ко су били чланови његове породице који су били ту?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Код Зимера Гашија била су три синова које он има, снаја и једна девојчица, дете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да нам кажете како се зову ако знате?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Најстарији син се зове Риза, трећи син је Абдурахман, а овај средњи (како сам схватио) исто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Риза најстарији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Риза је најстарији, Мирза је средњи значи други син, а трећи се зове Абдурахман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како се зову та девојчица и снаја?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Снаја се зове Ајета, а девојчица Албиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: А тетка мога супруга зове се Зиза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се сећате шта се догодило 14. маја и да ли можете опет мало да се померате да бисмо Вас видели? Ето сад је већ мало боље, па да нам испричате шта је било 14. маја?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Тога дана смо почели да доручкујемо, била је софра постављена и добили смо вест да је војска дошла у Пављане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Тада смо изашли, ишли смо према једној другој кући у тој махали, а домаћин је остао ту али је испустио, пустио је дакле све што је имао у кући, и краве и све остало, а ми смо отишли у једној другој кући у тој махали и онда је наравно запалили кућу са свим што је било унутра. Ми смо побегли и у једној улици у Пављане онда је наишла војска. Ишли смо у колони, један војник је пуцао у ваздуху и тог тренутка деца су почела да плачу. Мени је било жао када су почела деца да плачу јер су се плашили да им не убију оца, мени је био познат тај који је пуцао, то је био мој комшија и ја сам са њим разговарала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Ваш комшија?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Он је из села Гораждевац, тај мој комшија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате како се зове?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да. Саша Кастратовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а од када Ви њега познајете?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Њега сам упознала у аутобусу на тој релацији, ми смо пошли у школу и у том аутобусу приликом путовања ја сам њега упознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта је он тада радио?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ја сам тада стала и обратила сам се „где си комшо“, намера ми је била да одклоним страх, дакле од деце јер су се деца уплашила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет да се мало померите само да Вас видимо. Добро, и шта се догађало са тим вашим комшијом што кажете?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Он нам је говорио да тога дана ће бити убијања, паљења и да је то задњи дан за све вас и то је већ завршено и нема више шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекао да радите?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Рекао нам је ево молим вас ви треба да бежите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама у неку руку помогао да се склоните и да избегнете несрећу која је могла да Вам се деси?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, ја мислим да нам је помагао пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сматрате да Вас је можда заштитио и од других војника?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се даље догодило, где сте се Ви онда склонили?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ми смо побегли, стигли смо до Бистрицу у Гораждевац јер нисмо знали где да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и где сте се ту склонили, мислим да ли сте имали неку кућу или нешто?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, тамо није било кућа, била је једна ливада и неколико жбуњева и ту смо се сакрили и остали смо ту до касно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је ту било људи, јесу то били само ови из куће где сте се ви налазили или је било још мештана? Не, било је више људи, било је на стотинак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било жена и деце или и мушкараца?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, било је више старијих људи, а било је и жена, било је и деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте видели или чу ли шта се дешава у селу Пављан?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, нисмо знали, ми смо били сакривени тамо у неком жбуњу до касно, тако да нисмо чули шта се догодило, после је долазила, дошла је војска и водила нас је према једној кући Исета Гашија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, опет морате да се померите, молим Вас пошто се опет склика изгубила. Када сте се вратили у село Пављан, да ли сте се враћали до краја рата 1999?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ми смо ту остали, ми нигде нисмо ишли отуд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте се вратили у село Пављан?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, вратили смо се у кућу Асета Гашија, ту су нас водили и оставили су нас све у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате у самом селу шта се догодило или шта се догодило са Зимером Гашијем?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, приметила сам кад смо се вратили ја сам носила у наручју мало дете и онда смо приметили да гори Зимерова кућа и у тој кући био је и сам Зимер Гаши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ја Вас молим сада, каже наша режија да потпуно се померите у Вашу десну страну, да се вратите и онда ћемо Вас видети поново, у Вашу десну страну да се склоните и онда поново да се вратите и онда ће слика кад се вратите слика ће бити добра. Ето тако. То је једини начин да Вас поново видимо. Да ли сте, кажите ми, некада када сте давали исказ прегледали фотографије?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на тим фотографијама препознали некога?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Само Сашу Кастратовића то је лице са којим сам ја говорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми још да ли памтите како је неко, како су ти војници изгледали и колико их је било?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, када су нас вратили у кући Исета Гашија приметила сам да је било пуно тих војника, био је један крупан, висок, приметила сам да има неке знакове у руци, било је, колико се сећам писано ССС четири пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У каквим су униформама били?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Били су у униформи као што сада носи ови припадници КФОР у различитим бојама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и реците ми да ли сте Ви видели Зимера Гашија, тело његово када сте се вратили?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, ја нисам могла да разликујем да ли он гори, ја сам приметила само да гори његов џемпер кад сам се вратила да узмем пелене за мог сина и онда сам приметила да гори његов џемпер, само по томе сам препознала да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте га затекли у којој просторији?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, ту је била соба за пријем тамо где смо седели обично и ту сам приметила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било само његово тело?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Рекли су да су били три мушкарца тамо, али ја сам приметила само овог Зимера по том џемперу што сам малопре рекла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Сада Вас опет молим да се померите па да се вратите и сада ће Вам питања постављати прво тужилац који је предложио да Вас данас позовемо и затим браниоци и окривљени. Изволите, да ли имате питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Госпођо Иљфете, ја сам Драгољуб Станковић, заменик тужιοца, па бих имао пар питања. Да ли можете тачно да опишете како је изгледао Кастратовић тог дана?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Тога дана носио је маску у облику неке мараме само очи и обрве могле су да се примећују.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га Ви тако препознали са том марамом на глави и по чему?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Лице му је било црно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако је то имао на глави и ако је био, колико сам разумео, огрлицу са том марамом, како сте га Ви препознали, по чему сте га препознали?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Само Бог нам је помагао, јер само очи и обрве могла сам да приметим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' сте га препознали по очима и обрвама?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чини ми се да сте рекли да ли је он тај мараму, ту мараму све време имао на глави док је разговарао с Вама?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, прво је тако стао, био је са том марамом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Ви сте разговарали са њим, како кажете и да ли је све време разговора имао ту мараму на глави?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, други пут кад ме је позвао он је ту мараму скинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад је скинуо мараму, је л' сте га Ви и тада препознали?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам шта Вам је тачно рекао, како сте Ви рекли, рекао је ово вам је последњи дан, шта то значи ово вам је последњи дан?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, тај дан је рекао да ће се завршити рат, неће бити више рата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта вам је даље рекао?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Рекао је бежите, немојте овде остати, данас нам је задњи дан, намера је била да пале куће, да убијају, да пљачкају.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет да се померите молим Вас?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Вам је рекао где да побегнете и где да се склоните?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, рекао је где можете, где год можете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате колико је вас било у групи кад сте учили Кастратовића?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ја нисам бројала, али било је у оној групи где сам ја била било је нас око стотинак, можда чак и више.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На коју групу мислите?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Мислим на групу која се склонила у тој кући о којој сам причала, тада су дошли и убили три мушкарца од те групе где смо се ми били склонили.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам мислио ко је био са Вама у моменту када виђате Кастратовића?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Са мном је била моја мајка, па онда је била, били су сви други чланови породице и наравно ја сам носила и петомесечну бебу, односно мога сина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је међу вама било неког, да ли је било мушкараца међу вама?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су сви били ту присутни кад сте ви разговарали са Кастратовићем?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, сви су били присутни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пре него што сте се срели да ли је Кастратовић пуцао?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, пуцао је у ваздух.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је пуцао у ваздух у вашем правцу? Да ли је та пушка била окренута према вама кад је пуцао?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, није у нашем правцу, он је увис гађао, односно пуцао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је имао нешто на глави осим те мараме?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Јесте једну капу је имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да опишете ту капу?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Изгледала је као једна обична капа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какве је боје била да ли се сећате?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Била је боја капе коју носе војници сада КФОР, тако је изгледала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет да се померите молим Вас. Сада је одлично и сад ће опет да се изгуби слика.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате које боје је била капа?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, била је зеленкасте боје.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је била једнобојна или шарена?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Шарена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када Вам је то Кастратовић рекао шта се даље дешава, где ви одлазите?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ишли смо тамо према Ћушку, скоро смо стигли до Ћушке и сакрили се у неко жбуње.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је то жбуње или је то нешто друго, какво је то жбуње, да ли можете да опишете где се налази, да ли се налази поред пута или ван пута?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Жбуње је било у облику дрвећа, то је као неко трње и то је било покрај Бистрице.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате како се то место зове?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Богами не знам, јер први пута тада сам била ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате Ваше изјаве коју сте дали ЕУЛЕКС-у?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Мислим да јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту помињете, ја ћу Вам предочити сада да сте рекли да сте се сакрили у шумарку близу реке, па да ли је то шумарак или ово што сад описујете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда је тако преведено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овде пише тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је превод.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, да, тако је, ту смо остали доста дуго, онда је дошла војска и упутили су нас и послали у кућу овог Есада Гашија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То кад сте кренули према Ћушкој, како сам разумео, да ли сте одлучили где ћете ићи?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Прво су рекли да ће нас упутити у правцу Албаније, односно да нас пошаљу за Албанију, онда су одустали од тога и водили су нас у кућу овог Есада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нисам ништа разумео.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Прво су нам рекли да ће нас упутити у правцу Албаније, односно за Албанију, онда су одустали од те намере и водили су нас у кући Есада Гашија.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Есад Гаши?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А то за Албанију је ли то била њихова одлука или им је неко рекао да иду, то нисам разумео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија одлука?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чија је одлука била да кренете за Албанију?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Мени није познато да ли је о томе одлучила војска или су одлучили они који су били присутни ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли вам је Кастратовић нешто на ту тему причао док сте разговарали с њим?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, више ја њега нисам видела, само за тај тренутак о коме сам рекла, после нисам га видела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам где се упутио Кастратовић кад сте Ви кренули ван села?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Није ми познато где је он даље ишао, њега нисам видела, после тога видела сам само неке друге војнике.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците нам само колико је то сати било кад сте срели Кастратовића?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Тачно не могу да кажем, можда нешто пре 10, односно око 10 сати и како смо почели да доручкујемо тако смо оставили софру доле и ми смо изашли и побегли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам ја Вас разумео, кад сте срели Кастратовића у вашој групи није било мушкараца. Да ли знате шта се с њим дешавало, са њима дешавало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је да је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекла је да је било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекла је да је било.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, да, било је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, било је мушкараца али било је старијих мушкараца и било је деце мушкараца који су ту негде до, да кажем, до десетак година, остали нису били ту, они су већ били побегли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете остали, на кога мислите да су побегли?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Мислим о мом супругу, Зимеровим синовима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико су ти људи имали година који су побегли?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Мој супруг је имао 23 године, а они остали мислим да су били млађи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћете нам рећи колико дуго сте остали у том грмљу или шумарку?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Отприлике ми смо ту у том грмљу, односно шумарку остали до 4 сати поподне, након тога нас су водили у кућу Есада Гашија и ту су нас оставила.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете те људе који су вас водили у кућу из тог грмља и колико је њих било?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Сад не могу да кажем да препознајем неког, то су били војници и они су нас пратили до те куће о којој сам малочас говорила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико их је било пита тужилац, више или један, или двојица?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Било је више од двојице. Ја од страха вероватно постоји могућност да сам и заборавила колико их је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А униформе исте као ове који су дошли ујутру или другачије?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, то су униформе војничке, односно ови парамилитари што су их називали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И до које куће су?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: А један је био од појаса навише потпуно го тамо кад смо стигли испред куће Есада Гашија, имао је неке знакове, онда имао је прслук, исто имао је и капу и касније је скинуо капу и био је ћелав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко од вас узимао неки новац или нешто друго том приликом у Есадовој кући?

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Извините, нисам ја чула питање. Тужиоче, нисмо чули питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је кад сте дошли до Есадове куће?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Он је ту капу држао у руке и тако ишао у круг како смо ми стајали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сад питајте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Чекајте само да Вас питам. Кад сте дошли до Есадове куће, кад сте се вратили из луга, да ли је ту неко од вас отимао новац или нешто друго?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Па то сам хтела да вам испричам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Испричајте.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Онај војник о коме сам малопре говорила он је скинуо капу, држао је тако, отишао је редом и сви они који су имали било новца или неке драгоцености они су извадили то и ставили у ту капу коју је он држао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је ту вас било и да ли је неко нешто њему дао и ставио у ту капу?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, па сви су ставили паре који су имали код себе, неке су скинули и минђуше па су ставили ту, али ја лично нисам имала ништа и нисам ни ставила ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И колико је вас ту било окупљено који сте дали, давали тај новац и накит?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Могу да кажем да скоро сви који су били ту присутни они су давали новац, било новаца или ствари, односно накит који су имали код себе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико је вас ту било присутно, ту Есадова кућа?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не знам колико нас је било тачно, али познато ми је да нас је било доста, односно пуно нас је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И да ли сте ви били у кући или у дворишту, где сте били окупљени?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ми смо били у дворишту, јер у суседној кући, суседна кућа је почела да гори, а изнад нас су биле жице струјне и ми смо били испод тога и у страху смо чекали шта ће се догодити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете кућа је почела да гори, да ли је то Есадова кућа?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, није то Есадова кућа била, јер ја не познајем све људе у Пављане него је била кућа једног другог мештанина ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се и та кућа налазила у том дворишту где сте ви стајали?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Није то била кућа поред овог Есада него поред Зимера, али она је била опкољена неким зидом, а ми смо били у дворишту овамо у кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели неко возило ту у близини?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, дошла је тада војска наравно и ту пришла нам је и рекла они који имају децу одмах нек' се издвајају, а ми нисмо знали ни где ће да нас воде и где ћемо ићи даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било неко возило, неки ауто ту у близини?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, сећам се једна бела „застава“ је била одмах ту поред капије кад смо изашли сви ми жене које смо имали децу изашли смо из те капије дворишне и ту поред те капије стајала је та бела „лада“ која је била препуна разних новаца и накита и друге ствари, „застава 101“.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте видели да неко, неког близу те „ладе“ или „заставе“?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, била су три војника поред те „заставе“, односно поред тог белог возила и онда један од њих је рекао да ли имате кексове за децу. Онда једна од снаја која је била ту и она се вратила по тај кекс.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли можете да опишете ту тројицу који су стајали поред возила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И опет да изађете и да се вратите, пошто Вас опет не видимо. Е, добро. Ту тројицу да опишете питао је тужилац?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Један од њих је био омањег раста, а она друга двојица су била мало раздвојенији, крупни и ја нисам могла да их препознам кад су ми показивали њихове фотографије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су та тројица била у униформи или у цивилу?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, били су у униформи, а онај најмлађи имао је капу као што носе рибари овако окренуту капу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте кренули из грмља према Есадовој кући, да ли сте чули неку пуцњаву?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, они су пуцали, дакле, кад смо били у оном шумарку тамо и разговарали са једним човеком који се зове Адем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су пуцали та тројица који су вас довели до Есадове куће?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, пуцао је један други.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који други је пуцао и да ли је тај други био ту близу?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, да, сећам се да је био један али је био крупнији од ових који су нас водили до ове куће од тог шумарка.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је тај крупнији пуцао?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је неко пуцао за време док сте били у дворишту Есадове куће?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Они су нас само заплашили оружјем јер су били уперили оружје у нашем правцу према нама.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли знате какво су оружје носили?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: То је било неко велико оружје, да ли се то сад зове калашњиков или како се зову стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се то у дворишту завршило? Где сте ви одатле отишли?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Онда смо пошли према нашој кући тамо и путем кад смо ишли тај аутопут који води за Приштину приметили смо тенкове и онда смо стигли до Благаје тамо у нашем селу и шта се даље догодило ја не знам и нисам видела друге ствари.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад кажете „тенкове“, колико је ту тенкова било?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: То је била колона која је пошла у правцу Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ишли путем или су ишли са стране?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Путем, путем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли су ишли асфалтним путем или другим путем?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Асфалтним путем су ишли у правцу Пећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате како изгледа тенк?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Знам да су зеленкасте боје, ми смо само приметили, односно видели те тенкове, они ништа нам нису урадили, ништа нам нису учинили, само смо их видели.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта кажете колико је тенкова било?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: То је била колона једна, ја нисам бројала колико их је било, не знам колико их је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И где ви одлазите после тога?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ишли смо тамо према Благаје и тамо смо стигли до наше куће и више нисам ништа приметила. Нисам се ја враћала да видим шта се догађа даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте остали ту до краја рата?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, ми смо се вратили у нашој кући, то је био задњи дан 14. маја и више није било потребе да идемо било где и остали смо у нашој кући до краја.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли имате сазнања да ли је још неко био убијен у селу Пављан осим Зимера Гашија?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ја сам сама, сама са оним малим дететом вратила за Благаје у нашој кући. Сви остали који су били, дакле, моја мајка и остали из моје породице они су остали тамо, ја сам се вратила сама, дакле, са тим дететом. И шта се догодило даље мени није познато.

СУДСКИ ТУМАЧ ЕДА РАДОМАН ПЕРКОВИЋ: Да ли можете да поновите питање, јер она није чекала уопште да чује моје питање, односно Ваше.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је још неко убијен у Пављану тога дана?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Било је доста убијених.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли Ви знате ко је убијен?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: За Зимера знам јер њега сам знала ко је, међутим они су говорили и о другим људима али ја нисам познавала остале.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми од кога сте чули да су и други људи убијени? Кажете „они су говорили“, ко су то они?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Тамо где смо били сакривени у том шумарку тамо су људи причали како су ишли тако, они су причали ко је био убијен и ту су људи и плакали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Госпођо Хацијај, да видимо да ли одбрана има питања и опет да Вас замолим значи исто, заиста је непријатно и мени да Вам кажем да стално тако се враћате и вероватно и Вама. Да ли одбрана има питања? Не. Да ли оптужени? Има господин Стругар. Изволите.

АДВ. БОРИВОЈЕ СТРУГАР: Бранилац Кастратовића господина. Ја немам питања само бих приговорио у смислу постављања питања од стране тужиоца. Поједина питања за Кастратовића су каприциозна, то није дозвољено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли неко од оптужених има питања? Изволите. Један оптужени, Момић Ранко, жели да Вам постави питања, такође ћете то да саслушате. Можете и овде напред да станете.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Добар дан госпођо Иљфете. Хтео бих Вам поставити само.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Добар дан.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хтео бих Вам поставити само два-три питања. Ви сте изјавили да је један од војника био ћелав, висок и имао велику браду, био го у горњем дјелу тијела, имао обичне панталоне, значи не војне, није био обучен ко војник, где сте тога човјека Ви видели?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Њега сам видела код Есадове куће.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Да ли је имао какву тетоважу на себи?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, на руци је имао са 4 „С“ слова.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Можда се нисмо разумјели, да ли је имао тетовирани српски крст на рамену?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, да, разумела сам Вас, имао је тај крст са четири слова „С“, значи четири „С“.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Рекли сте такође да сте видјели бјелу „заставу“ испред капије када сте кренули у поље, јесам Вас добро разумио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ауто.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Не, када су нам рекли да узмемо децу и да пођемо, дакле, да идемо отуд и кад смо изашли из те капије тог дворишта, значи кроз ту капију онда смо приметили то возило.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Значи то је било у Пављану пре него што сте кренули у поља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, после, после.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: То се догодило након прекида ватре, односно кад се завршио тај напад, односно та офанзива, и наравно тај који је скинуо ту капу и са том капом кад је обишо све нас и тражио да ставимо тај накит онда смо ми изашли и тог тренутка сам ја приметила ту белу „заставу“ испред те капије дворишне.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Разумио сам Вас, хвала. Још једно питање, да ли су вас у Пављану или у кући код Есада први пут пљачкали или су вас пљачкали и у Пављану пре него што ћете кренути за поља та?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ја сам већ изјавила да ја лично сама нисам ништа дала. Моја свекрва је дала нешто новца и остали, наравно, али ја нисам дала.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: То код куће Есада Гашија, је ли?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хоћете ми само још на једно питање одговорити, у колико сати је, отприлике значи, дошла та војска у поља и одвела вас кући Есада Гашија?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Било је то негде између три, пола четири, па између три и четири поподне, тачно не бих могла да одредим које је време било.

ОПТ. РАНКО МОМИЋ: Хвала Вам госпођо Иљфете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли још неко има питања од оптужених и бранилаца?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Нема на чему, хвала и са Ваше стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мораћу да Вас замолим опет да се померите и да се вратите и ту је адвокат Ђорђевић. Изволите господине Ђорђевићу.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Госпођо Иљфета, ја сам разумео да сте Ви се припремали да доручкујете и да је постављена софра када сте чули да је дошла војска у Пављане, да ли сам Вас добро разумео?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Да, да, добро сте разумели.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Колико је то могло отприлике да буде сати? Претпостављам да јутарње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекла је, рекла је око 10 сати.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Око 10 сати.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Па девет, пола десет, тако нешто могло је бити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Хвала Вам лепо, ја немам других питања, само још једно питање. Да ли сте Ви приликом давања изјаве тужиоцу питани и да ли сте имали могућност да дођете да сведочите овде у Београду или сте изричито захтевали да сведочите видео линком у Приштини?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Ја сам тражила лично да путем видео линка сведочим јер не могу да подносим путовање и до Приштине имам проблема кад путујем, зато сам тражила преко видео линка.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала и још пуномоћници да ли имају питања? Не. Немају питања. Ја се Вама захваљујем и морам да Вас замолим да уколико је ту неко из ЕУЛЕКС-а ко би могао да дође да нам се представи и да нам податке из Ваше личне карте и да се на тај начин договоримо о потврди о том документу који потврђује Ваш идентитет, ако је ту неко из ЕУЛЕКС-а. Ту је. Добро, само да преведемо.

Дакле, на енглеском језику обраћа нам се службеник ЕУЛЕКС-а што сви разумемо, да нам потврди идентитет госпође Иљфете. Погледајте њену личну карту, дакле, дајте госпођо Иљфете њој личну карту Вашу да погледа, да прочита и да замолимо сада режију која све ово чује у Приштини на албанском језику, дакле показује нам се сада лична карта сведокиње Иљфете Хацијај преко монитора и сада то наравно као и све друго не видимо, тако да сада молим режију да нам службеници ЕУЛЕКС-а који су ово организовали пошаљу податке сведокиње са потврдом о идентитету и потписом службеника ЕУЛЕКС-а. Констатовали смо то, видели смо. Ја се Вама захваљујем и извините због непријатности које смо имали, а које су свакако до те службе тамо у Приштини, па молим и службу у Приштини која подржава ову видео конференцијску везу и организује да за сутра то буде мало боље. Хвала вам сада, можете да идете.

Дакле, да наша режија одјави ову видео конференцијску везу, да врати на мониторе слику суднице, да видимо како ћемо.

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Нема на чему, довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо како ћемо сутра да радимо. Дакле, захваљујем се сада и преводиоцима. Преводиоци, молим вас да сутра будете овде такође на време јер из неког разлога и наша режија сугерише да мора да се почне тачно на време и сутра имамо два сведока, па ћемо видети како ово функционише сутра, они су такође видео конференцијском везом. Сутра имамо, само да видим где је списак, ја мислим, значи видео конференцијску везу имамо сутра и то ћемо радити до паузе и видећемо шта ћемо даље. Да ли сада има неких, изволите господине Ђорђевићу сада то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ово што је објављено то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми само да видим те новине, молим вас.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: То је нешто што, нека се бави то суд, тужилаштво, то није, моја је само дужност да то обавестим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми да видим. Причајте Ви док ми овде покушавамо то да нађемо.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Везано за сведоке који се саслушавају видео конференцијом, судија, ја бих хтео да укажем нешто што сам у разговору у ходнику са колегом Мустафом Радоничијем обавештен јер је било прошли пут говора о томе да ће сведоци, неки сведоци доћи овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: И ја преносим онако како сам обавештен од колеге Мустафе да су ти сведоци пристали да дођу овде али да су се после тога јавили и рекли из ЕУЛЕКС-а су им рекли „Не треба да долазите у Београд, можете да дате изјаву видео конференцијом“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, добро, то је тачно, могу да сведоче путем видео конференцијске везе можда је то мање малтретирање.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Само нешто судија, није исто видео конференција коју видимо колико има тих тешкоћа и непосредно саслушање у суду. Ја мислим, ја бар тако замишљаам поступак, да је нама интерес да утврдимо материјалну истину на начин који искористи све могућности. Ми у ситуацији када имамо ЕУЛЕКС као неко ко треба да обезбеди то, он одвраћа људе да дођу овде који желе да дођу. Ја ово говорим због тога не да бих држао некакву политичку говораницу, немам ни склоности према томе ни талента, него једноставно да бих замолио суд да у том смислу се ЕУЛЕКС-ом обави једну такву консултацију, сарадњу да то не доприноси утврђивању правде, односно не доприноси да они који су починили ратне злочине буду одговорни, а они који нису починили ратне злочине буду ослобођени. Овако мало мени се чини да то неће бити баш потпуно утврђено, ето то сам имао потребу да кажем, а Ви ћете предузети оно што сматрате да је потребно. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу упутићемо и једну, свакако једну процесну ноту јер ми смо, иако смо ми послали позиве сведоцима онако како то иде преко

ЕУЛЕКС-а заједно са нашим телефонима службеним фиксним, службеним мобилним телефонима и службеним мејл адресама које користимо овде у суду, ЕУЛЕКС уместо нама обавестио је тужиоца о тим сведоцима за фебруар које смо планирали, обавестио је тужиоца који сведоци желе да сведоче непосредно, а који желе да сведоче путем видео конференцијске везе па ћемо обавестити ЕУЛЕКС да систем у овој земљи, дакле, сада у претресу подразумева да се обавештава суд, а не тужилаштво и на тај начин ћемо то да решимо, а тужилац је нешто хтео да реплицира иако ово није скупштина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, нисам ја хтео да реплицирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте, добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја сам само хтео да сугеришем суду да у крајњој линији ако долази до ових ствари, једно је сигурно, отежан је долазак сведока овде у судницу, сад смо видели да не функционише ни видео линк да примени одредбе члана 404, ја мислим, па да одреди чланове већа и да се та радња саслушања сведока обави на лицу места у Приштини или ви, ја мислим кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да скокнем ја до Приштине и да саслушам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је, јер би постигли двоструки ефекат. Први ефекат је наравно да би били тамо на лицу места, сведоцима би било лакше да дођу и било би непосредно саслушање, а и све ове сведоке које смо ми овде предложили и којих нема мало, ми би могли да саслушамо веома брзо за два дана, три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или можда чак и у Пећи, не мора Приштина.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пећ је још боља, зато што су из околине Пећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У том смислу ако бисмо били у Пећи могли би више сведока у току једног дана да саслушамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Размотрићемо овај предлог, а можда и одбрана би, пошао неко из одбране. Добро, немојте више ове предлоге, чекајте да видимо шта је хтео господин Ђорђевић, није завршио за ове новине, нисте нам рекли за новине.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, ја сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За новине сте рекли, то је то.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Рекао сам оно што сам видео и дужност ми је да о томе обавестим суд и тужилаштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи новине „Данас“ страна 4 „Валтер А-1“ открива злочине у Ћушки и Љубенићу, јесте ли читали то?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, ја не читам новине уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, можда има ово и електронски, јел читате електронски, не?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Суд разуме колико се тешко осећају оптужени, колико су потпуно беспомоћни оптужени и одбрана у варијанти у ситуацији када се преносе тако, износе неке вести у новинама, суд то апсолутно разуме. Изволите господине Перовићу.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Мислим, сад сте пре рекли да не причамо о томе, а ја сам се био управо јавио из тог разлога везано и за сведоке. Ја сам јуче од мојих

странака или клијената, Видоја и Вељка Корићанина, замољен да се вама као већу обратим са великом молбом да лица, односно сведоци које је тужилаштво предложило на основу ове проширене оптужнице за места Захаћ и Пављане да та лица буквално дођу овде за овом говорницом сведока да би у том суочавању у том препознавању јер сматрају да је то јако неопходно из разлога што се након више година појављују нова лица која њих препознају, неки су и препознали, а неки су их видели, да би одбрана била, ја разумем малтретирање сведока које сте ви споменули али ја морам и да кажем да моји клијенти већ годинама путују из Крагујевца под јако отежаним, и сваки дан присуствују суђењима, увече се враћају и долазе овде, а у циљу разјашњења овако крупне ствари и најтежег кривичног дела сматрам да и ти сведоци требају допринети јер су они жртве да присуствују овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дајте нам списак, даћете нам списак које сведоке мислите.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Па ево ја морам, рецимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не рецимо, дакле, само списак, значи тај, тај и тај.

АДВ. НЕБОЈША ПЕРОВИЋ: Ево сад ћу да вам кажем одмах сведок Ђељоне Гаши, која је познала Видоја на слици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е то ћемо после да расправимо, немојте тако примера ради, него ове сведоке за наредна саслушања фебруар, март и тако даље, све по оптужници овој проширеној, даћете нам списак кога инсистирате да буде непосредно саслушан овде. Немојте сада, припремите се за сутра, припремите се за сутра, знате. Ко се још јавио? Господине Радићу, изволите. Господине Радићу.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Хвала председнице, само везано за овај предлог што је колега тужилац изнео да, уколико га наравно усвојите, па будете обавили то саслушање сведока а који не могу да дођу овде у Београд, у Приштини, Пећи или већ, онда је мој предлог да ако већ нешто тако усвојите да онда обавимо и реконструкцију, кад смо већ доле да не бисмо нагађали да ли је нешто могуће што сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какву реконструкцију, за које село?

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Па за село Ћушка, за село Љубенић, за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За сва села или само за нека одређена и реконструкцију чега? Значи и тај предлог лепо да формулишете и то ћемо онда тако и да унесемо, немојте само овако да набацујете, смислите шта ћете да кажете.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Сутра ћемо онда то да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Сачекајте судија, извините, па нисам завршио, како то тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте завршили. Па ајдете онда.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: Е сада сам завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стварно господине Радићу.

Опомиње се адвокат Радић.

Слушајте господине Радићу, упутићете канцеларији Вашој из које долазите, обавештење да Ви и поред тога што немате услова да присуствујете претресу и немате довољно стажа по садашњем закону мора да Вам се обезбеди помоћ када је то потребно.

Господине Вучићу.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Бранилац оптуженог Брновић Радослава. Је ли могу сада да се предложе предлози у доказном поступку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могу.

АДВ. ВУЧИЋ ШЋЕПАНОВИЋ: Пошто мој клијент инсистира ја бих молио да он предложи и да образложи сведоке који треба да се саслушају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Брновићу, образложите.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Добар дан. Ја бих Вас замолио, пошто видим претње господина тамо заступника, како ли се зове, видим неке изјаве, ја нисам уопште у тој причи али изјаве лажне и остало, мислио сам да не предлажем сведоке али морам. Значи, предлажем Стојановић Милоша, првог претпостављеног мог старешину који ме звао и дао конкретан задатак шта да радим код фабрике батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Даље, он је са послом, официр је, у Жандармерији, одред Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато је суду.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато је суду.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Добро. Друго, Ћоровић Вујадина, управника поште у Захаћу, живи у центру Захаћа, видео ме тог дана, срели смо се кад сам ја ишао по позиву претпостављеног старешине, журио сам се, нисам стао код њега, јавио му се, он мене се јавио и то највероватније ће рећи, сигурно и друго Азем Мемети је имао проблем са ћерком, војник један је хтео да ју поведе у базу њихову и рекао уколико не дођеш, уцењивао ју је, запалићу кућу, урадићу још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам причали.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Радићу још ко зна шта и још официра дежурног, то јест дежурног старешину кад сам после три, 15 часова отишо јер нисам мога више да издржим, требало сам да паднем, отишао сам на врата претпостављеног старешине, била су затворена јер је било време ваљда ручка или је негде отишо, а ја не знам, ја нисам више мога да стојим јер сам био претходни дан цео дан, целу ноћ у рову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам причали.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Е добро, значи предлажем дежурног старешину официра Мишурић Божицара, Мишурић Божицара, улица Заплањска 86д/2/12 Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: И друго, друго бих Вас замолио да тражите од Полицијске управе, тражио сам за напад на станицу, то је неколико пута било

али за онај један, важан је, да тражите списак људи одузетог илегалног наоружања од стране Полицијске станице Клинчина које су подношене пријаве по члану 33 Закона о оружју и муницији тадашњем закону, сад не знам који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, из које године, из које године?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Од 1990. па надаље, то је звана акција „Трагач“.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто је то важно?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Важно је зато јер ту има људи којима сам узимао оружје и оно, јер сам видео велике, велике лажи а мене нигде нема у тој причи, ја сам само радио по наређењу старешине и стриктно се понашао по правилима службе и закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Па би вас замолио то да тражите јер ми је врло потребно то и сведоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Ја се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поповић. Поповић се јавио и Момић? Одустали? Момић, не. Нико се више није јавио. Абдулах Сокић, је ли се Абдулах Сокић јавио? Не. Сутра, добро. И сада да ли сте погледали ове извештај ЕУЛЕХ-а о обављеном препознавању, оно што Вам је суд дао, значи стигле, суд вам је у фотокопији дао изјаве ЕУЛЕХ-у које је тужилац доставио накнадно, па смо то добили прошлог четвртка, фотокопирани у понедељак и добили сте у уторак, ове изјаве које носе датум 24.01. Хаљит Гаши, Сељим Херечи и тако даље. То сте претпостављам погледали, то вас молим да погледате за сутра због распореда за наредно суђење и имате оне извештаје о обављеном препознавању, да ли сте то погледали, то су искази које тужилац предлаже да се читају, да ли је то одбрана гледала? Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих само да...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, да покажем браниоцима о чему се ради. То је као ова данас сведокиња која је била, овај извештај о обављеном препознавању од 10.03.2011. године, значи ЕУЛЕХ, значи извештај о спроведеном поступку препознавања са фотографија. То сте гледали или нисте? Када сте се изјаснили? Како сте се изјаснили господине?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим не само ја, него мислим да смо се сви изјаснили о томе да се противимо том предлогу да се чита. То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, него?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па препознавање мора да се изврши на начин као што је предвиђено у ЗКП-у код нас значи да се лице које врши препознавање, врши препознавање лице у линији како је то предвиђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у вези овог записника?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ако се врши препознавање путем фотографија, ту нисмо присуствовали, не можемо да кажемо да је то проведено сходно одредбама ЗКП-а, да ли су то једине фотогрфије које су, да ли су у низу других фотографија које су неспорно нису везане за учеснике у тим догађајима, ми то заиста, грех би био да ја кажем јесте рађено је овако или онако, али ја у то сумњам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а у вези ових записника шта онда предлагете?

СВЕДОК ИЉФЕТЕ ХАЦИЈАЈ: Па због тога се противим, мислим да смо се о томе изјаснили, противимо се да се то чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако би колега био само јаснији, којим одредбама ЗКП-а је то супротно како каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте одговарати. Не, немојте, немојте. Добро. Ево изволите, ништа, значи Ви предлагете да се то не користи, је ли? Добро, онда ћемо сутра да се видимо. Ове новине ћемо остављате за спис? Не.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Имате сазнање, тужилац има сазнање, да ли ће нешто предузети или неће предузети уопште ми није битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неких онда?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да не оптерећује спис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не оптерећује спис онда Вам враћамо новине. Је ли има неких процесних предлога осим овога за ове сведоке о чему би требали да одлучујемо, имамо овај предлог да се неки саслушавају сведоци овде, неки у Пећи, односно Приштини, да се тамо евентуално обави реконструкција за неке сведоке да обавезно дођу овде, је ли тако, па ћете то све сутра тај списак и Поповић је шта хтео сада?

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам био сам одустао али морам сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ђорђевић је ово значи да се ови записници не читају, него шта?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа, погледаћемо онда транскрипт.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија то није био само мој, то су сви браниоци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не читају.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Мислим да колега мисли и ја се придружујем, значи у погледу свих оних доказа који су спроведени по наредби за спровођење истраге против НН учиниоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Јер сматрамо да је то незаконита истрага јер у ЗКП-у лепо пише ако се у току истраге утврди идентитет осумњиченог мора се донети нова наредба и спровести истрага против одређеног осумњиченог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Ако то није урађено одбрана није имала никакву могућност да учествује у фази преткривичног поступка у фази истраге и због тога нисмо, сад то ја лично као бранилац у име мојих клијената, нисам сагласан да се прочита било који тако прикупљен доказ него тражим да се све изведе пред већем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо код тужиоца доказ само ти докази да се прочитају, само ти записници, немамо ми, имамо друге сведоке које он предлага да се позову и само за ово имамо да се чита. Изволите.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ја се извињавам добар дан, ви моје мишљење знате што се тиче видео линка, то ја не признајем и што год да се изјави мене то не интересује, сваки сведок који дође овде ОК.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Али те фотографије, то је стварно већ прекардашило сваку меру, свако дете мало од две године старости које притисне Интернета моју слику ће видети, према томе те слике су што се тиче мене, а сведок који дође овде нека каже где сам, куд сам, шта сам радио, нема проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. СРЕЋКО ПОПОВИЋ: Ништа друго, само то, моје мишљење о видео линку је такво. Хвала.

АДВ. КРСТО БОБОТ: Члан 90 тужиоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ДЕЈАН КРСТИЋ: Ја би замолио веће да размотри, да измени дакле меру обезбеђења мог брањеника током поступка на тај начин што би му одредио фреквенцију јављања надлежној полицијској станици једном месечно, пошто је по последњем решењу то било да се јавља сваког понедељка, мислим да би и на тај начин било обезбеђено његово присуство овде тако да просто, волео би да веће одлучи о томе сутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и још само тужилац да нам каже дакле за ову меру, за ове доказе које је предложио Брновић и за ове записнике које сте Ви предложили, то сте Ви предложили то се немојте изјашњавати. Значи ови докази и спискови које је предложио Брновић и ова мера?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите Брновић је чуди ме да је то тек сад предложио ако је то све рађено по наредби како он каже, али нема везе ја сам сагласан са тим његовим предлозима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Са овим списковима за одузето оружје и тако даље?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту се противим пазите то је један период од 1990. године када сам ја у Гњилану био тужилац на испомоћи, тако да и знам за ту акцију и то све, али то већ није предмет овог суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И шта има још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај предлог за Сокића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тај предлог нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се јавља једном месечно, а не једном недељно надлежној полицији?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Пазите Сокић је лице без држављанства, мислим нема српско држављанство, а и ја се противим томе да се јавља један пут месечно, то је једна ређа мера и блажа мера у односу на ову коју већ се примењује према њему, постоји опасност да искористи тај неки вакум и да побегне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је за сад то, сутра ћемо да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ове записнике то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Члан 90 само да кажем уваженом колеги који указује на члан 90 односи се на радњу која се обавља у истрази и када су у питању познати извршиоци кривичног дела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: За сваки случај морам да питам, дакле пошто стављамо данас доказне предлоге, да ли данас стављамо предлоге за укидање притвора или ћемо ипак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите онда и данас предлог да имамо ми времена до сутра да одлучујемо, ја не знам како ће видео линк сутра да функционише, можда у видео линку проведемо три, четири сата.

АДВ. ОГЊЕН РАДИЋ: ОК пошто тај део нисам разумео па зато. Стављам предлог да се у односу на Ранка Момића укине притвор, све као и до сада не бих сада понављао то безброј пута сам понављао, а сматрам да поготово након укидања притвора у односу на Абдулах Сокића окривљеног прошли пут, да су се стекли сви услови да се и у односу на Ранка Момића укине притвор зато што им је исти основ био по којем је одређиван притвор и један и други су држављани Босне и Херцеговине, у сваком случају ево видите опет је и Абдулах Сокић данас у судници, уверавам вас да ће исти такав случај да буде и са Ранком Момићем. Колико сам ја обавештен усмено данас се и потписује споразум између Србије и Републике Босне и Херцеговине, тако да тиме додатно ако већ и није потписан, а тиме додатно се олакшава позиција Ранка Момића у односу на овај мој предлог. И само бих још на једну околност вам указао пажњу, молим вас само обратите пажњу на чињеницу која се стално наводила и раније у тим решењима о продужењу притвора за тачку 211 тачка 1 а то је да је он био у иностранству, дакле он није био у иностранству у бекству, он није био, он није живео у иностранству непријављен. Био је у иностранству, тамо је живео, то је Република Црна Гора која је у међувремену постала иностранство, он када је тамо се преселио то је била наша земља, тако из наше земље са Косова је отишао у нашу земљу Црну Гору, у међувремену се десило ето не знамо колико је то држава сада. Е али шалу на страну уверавам вас дакле да је он тамо уредно био пријављен и ви то сигурно знате и сигурно то имате у списима предмета, имао је избегличку легитимацију, што је једино и могао да има. Живео је на пријављеној адреси са својом породицом, а знате шта радио је неколико година у полицији, па касније није имао посао, али опет то не утиче на ову одлуку о овом, на вашу одлуку по овом мом предлогу. Тако још једном вас молим само имајући у виду и све оно што сам раније износио да сада то већ не понављам, да му укинете притвор и то је то. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, тужилац шта каже за замену притвора блажом мером, не за укидање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац има право да не жели да се изјасни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац не жели да се изјасни о замени притвора блажом мером.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац не жели да се изјасни о замени притвора блажом мером. Добро. И ко се јавља тамо поново Брновић или Палибрк? Изволите. Али већ сте нам изнели предлоге.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Извињавам се, заборавио сам адресу да кажем, Вујадину Ћоровићу, ПТТ Србија, ПТТ Србија, Техничка служба, Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас разумела да он живи и даље на Косову?

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не живи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не живи, живео је у центру Захаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било је некад, ја сам мислила да је остао тамо.

ОПТ. РАДОСЛАВ БРНОВИЋ: Не, сада је у ПТТ ради у Техничкој служби ПТТ Краљево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ђорђевић још нешто?

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Па везано за процесне предлоге пошто сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Као бранилац Мишић Синише имам процесни предлог да се мера притвора замени мером забране напуштања боравишта на адреси коју сам већ приложио суду у Лазаревцу код овог Драгана Томића, има од докумената он има само ту легитимацију расељеног лица, он очигледно не може нигде да оде, у Пећ где има пријављену адресу сигурно да не може да оде због овог поступка, а не могу ни многи од нас због разних разлога, а поред тога и са Хрватском постоји овај споразум много пре закључен везано за та лица, где би он из окружења могао да оде, а видимо да се сви јављају којима је укинут притвор и другу ствар као што је рекао колега Радић мислим да би требало имати један исти аршин према свима, неки су и за тежа, са више да тако кажем тежих радњи па се бране са слободе, долазе, не видим да би то требало да буде другачије у односу на Мишића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И нико више? Ви, добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Бранилац Николић Милојка, ја би се исто придружио мојим уваженим колегама својим предлогом да се укине притвор мом клијенту Николић Милојку, ми смо све што је до нас урадили да стварно и овом суду олакшамо доношење једне такве одлуке, више стварно не знам шта би могли да урадимо, али само желим да додам нешто што сам више пута рекао, овде су многим другим окривљенима укинути притвори и колико видим никакве, који никакве нису ни отежавајуће ни олакшавајуће околности веће у односу на Милојку, па овај поступак потпуно нормално функционише, не видим зашто је сада он ту специфичан и зашто његова ситуација је другачија од осталих. Зато ништа ружно нисам мислио када сам пре два, три претреса рекао да је ипак то ствар добре воље судског већа јер закон је овде мање више исти за све и законски услови за одређивање притвора. Значи једноставно једно поверење које суд има или нема, ја сам у најбољој некој намери то рекао и ево то желим сада да појасним, зато молим овај суд да и њему омогући како и свима осталима којима се стављају потпуно иста дела, чак можда после овог саслушања Обрадовића, Милојков положај је доста повољнији, не сећам се да га је ишта поменуо да је урадио или да је неком нажао учинио, али то сада је већ оцена доказа ја то не би желео, мислим да то и није прилика да се код предлагања укидања притвора чини, ја би само молио да све то имате у виду када будете одлучивали о томе да се и њему пружи прилика да се брани са слободе, ја сам сигуран да је неће злоупотребити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви доставили неки доказ о тој кући у селу поред Аранђеловца?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Знате шта је један проблем, хвала апсолутно судском већу што сваку могућност разматра која би олакшала пуштање њега на слободу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми кажите јесте доставили?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Знате шта је велики проблем, Милојко баш никога нема, ја немам никакве контакте, родитељи су му умри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим на документа, не на људе него папире, разумете.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Како ја та документа могу да дам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли има неко решење о наслеђивању, извода из земљишних књига, катастра, нешто?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Он све и да има мени нема ко то да достави, ја не могу физички то, овде је само проблем физички што ја не могу да све те ствари урадим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Значи нажалост бирократија, Ви потпуно оправдано то питате, али је бирократија, да има неко са ким буквално ја и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Документа о тој наводној жени са којом ће да се жени и тако даље, ништа?

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Како се зове, говорим о томе да је мени било каква комуникација, ту ћете ме разумети апсолутно, било каква комуникација значи оно буквално када морам тако да кажем ја му плаћам кантину, све му, значи.

АДВ. ДРАГАН ПАЛИБРК: Добро, мислим то његово понашање. Мислим, тотално, никад такву ситуацију нисам имао да буквално оно увезане руке тотално, јер мени ништа не би било тешко ни да одем до, али ко, ко мени да да то, празна кућа, он је сам ту. Значи само оно онако људски вас молим да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тужилац за замену за Мишића и Николића?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Противим се, а што се Николића тиче мени се чини да је окривљени Срећко Поповић њему нудио кућу и гаранцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да буде код њега. Ја питам за ову кућу код Аранђеловца, Николићу је нудио Поповић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знам тако да се овде то сад не помиње, а у сваком случају се противим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле онда ћемо сутра да се. И за Мишића и за Николића, а за Момића нећете да се изјашњавате?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, имам своје разлоге због којих нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нећу да оптерећујем веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте. Онда ћемо сутра да наставимо у 09,30. Опет имамо видео линк.

Довршено у 13,25.

Записничар

Председник већа-судија